

II Wiceprezes Rady Ministrów:
Antoni Korzycki

Minister:
Wincenty Rzymowski

Minister:
Wincenty Baranowski

w/z Minister Obrony Narodowej:
Piotr Jaroszewicz

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Jan Dąb-Kociół

Minister Aprowizacji i Handlu:
Włodzimierz Lechowicz

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Kazimierz Rusinek

w/z Minister Oświaty:
Halina Kuczkowska

Kierownik Ministerstwa Żeglugi i Handlu
Zagranicznego:
Ludwik Grosfeld

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

Minister Leśnictwa:
Bolesław Podedworny

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Poczty i Telegrafów:
Józef Putek

Minister Zdrowia:
Tadeusz Michejda

w/z Minister Kultury i Sztuki:
Leon Kruczkowski

Kierownik Ministerstwa Informacji
Propagandy:
Feliks Widy-Wirski

79

U S T A W A

z dnia 22 lutego 1947 r.

o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do wydawania dekretów z mocą ustawy według zasad ustalonych w przepisach art. 4 ustawy konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 71) na okres od dnia zamknięcia sesji Sejmu Ustawodawczego, otwartej w dniu 4 lutego 1947 r., do dnia otwarcia następnej sesji Sejmu.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

I Wiceprezes Rady Ministrów
i Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

II Wiceprezes Rady Ministrów:
Antoni Korzycki

Minister:
Wincenty Rzymowski

Minister:
Wincenty Baranowski

w/z Minister Obrony Narodowej:
Piotr Jaroszewicz

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Przemysłu i
Hilary Minc

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Jan Dąb-Kociół

Minister Aprowizacji i Handlu:
Włodzimierz Lechowicz

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Kazimierz Rusinek

w/z Minister Oświaty:
Halina Kuczkowska

Kierownik Ministerstwa Żeglugi i Handlu
Zagranicznego:
Ludwik Grosfeld

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

Minister Leśnictwa:
Bolesław Podedworny

Minister Komunikacji:
Jan Račanowski

Minister Poczty i Telegrafów:
Józef Putek

Minister Zdrowia:
Tadeusz Michejda

w/z Minister Kultury i Sztuki:
Leon Kruczkowski

Kierownik Ministerstwa Informacji
i Propagandy:
Feliks Widzy-Wirski

80**DEKRET**

z dnia 16 stycznia 1947 r.

w sprawie zmiany dekretu z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrete z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 119) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) Art. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) nie zgłasza się do lekarza w czasie przez niego wyznaczonym, nie uczyniwszy zadość przepisowi art. 4 lub”.
- 2) Art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rozporządzenie Ministra Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej i Ministrem Ziemi Odzyskanych określi sposób wykonywania nadzoru sanitarnego nad osobami zagrażającymi szerzeniem chorób wenerycznych”.

3) W art. 11 ust. 1 skreśla się w pkt 4 zdanie: „W razie oporu chorego stosuje się przepisy o postępowaniu przymusowym w administracji.” oraz dodaje się nowy ust. 2 w następującym brzmieniu:

„2. W razie niezastosowania się chorego do zarządzeń przewidzianych w ust. 1 stosuje się do niego przepisy o postępowaniu przymusowym w administracji”.